

زنان مبارز

صدمین سالروز جنبش عدالتخواهانه تان مبارک باد!

صد سال از جنبش عدالتخواهانه زنان مبارز در سرتاسر جهان میگذرد. درین قرن پر از مبارزه، زنان جهان دو جنگ جهانی را پشت سر گذاشتند، علیه هر گونه بیعدالتی مبارزه کردند و به مؤفقیتهای شایانی دست یافتند. جامعه بشری از چنگ مردسالاری گر چه رهایی کامل نیافته است ولی تا حدود زیادی در راه تحقق حقوق بنیادی زنان کامگاریهایی را نصیب گردیده است. مبارزان بزرگی برای تحقق خواسته های زنان در سرتاسر جهان اعم از فیمینیستها و دگراندیشان مترقی با طرز دید وسیع غرض رهایی زنان درج صفحات تاریخ گردیده اند که نامور ترین آنان کلارا ستکین و الکساندرا کولنتای بوده و تعداد زیادی از قماش زنان قهرمان در سرتاسر جهان زنده گی شانرا وقف مبارزه برای مقام شامخ زن که مادر است و در پهلوی انجام وظایف بیرونی دوشادوش مردان، همیشه امور منزل را رهبری نموده و در عرصه سیاسی نیز دست بالا را در مقایسه با سالهای قبل تبارز داده اند.

و اما دریغ و افسوس که زن افغان بنا بر نبود سازمان مدافع حقوق شان در سرزمین افغانها به چنان مشکلاتی دست و پنجه نرم میکنند که بشریت مترقی و حتی حلقات معین در کشور های جهان از تحمل آنهمه رنج، درد، خشونت، تجاوز، ازدواج تحمیلی، سنگسارشدن، اختطاف، بی سرپناهی، فقر، گرسنه گی، مرض و...، زنان افغان را از آسیب پذیر ترین قشر اجتماعی در پهلوی کودکان میخوانند که در اسناد رسمی سازمانهای غیردولتی چون سازمان عفو بین الملل و آژانس های جداگانه دفاع از حقوق زنان کاملاً مشهود است.

برمیگردیم به گذشته های خود مان، روی صحبت من جانب زنان "مبارز" افغان است که قبل از رویداد ثور ۱۳۵۷ همه زنان را به مبارزه سیاسی با مردان هم‌رزم شان دعوت مینمودند و در جریان سالهای حاکمیت از زنان ب‌مثابه وسیله مؤثر جهت تحکیم پایه های اجتماعی "انقلاب" استفاده کردند. با شعارهایی از آنان ملالیها و زرغونه ها تراشیدند و آنان را آگاهانه در راه دفاع مسلحانه از دستاورد های رویداد ثور قرار دادند. در ماه چند بار به میتنگها، مارشها و محافل کشانیده میشدند و اینها همان انسانهای متعهدی بودند که همه مشقات را قبول نموده به دساتیر بالاییها لبیک میگفتند. ولی این همان بالاییها بودند که همه آرمانهای آنانرا در برابر معامله جهادیها قرار داده، خود ترک میهن شدند و آن همه نیمه پیکر جامعه را فراموش کردند. اگر این همه خود خواهی ها، چسپیدن به ولی نعمتهای بیگانه و ژستههای نا سالم شان نمیبود امروز نه کشور در برابر معامله قرار داده میشد و نه زنان و دختران افغان به تراج جهادیها و طالبان گذاشته میشدند.

اگر از حق نگذریم بدبختی امروزین زنان در افغانستان همانا محصول معامله گریهای نابخشودنی مسئولان سیاسی در افغانستان بوده است که با چسپیدن به قدرت خواستند همه مقدسات وطن را زیر پا گذارند ولی از استغنائی خویش یک سر مو هم نکاستند.

زنان افغان که داشتند آهسته آهسته از زیر بار مناسبات قرون وسطایی بیرون جسته و با خوشنودی به آینده می نگریستند اینک در چنان قهقرایی فرورفته اند که نمیتوان آینده را مثبت ارزیابی کرد، زیرا حضور نظامی بیش از چهل کشور جهان تحت رهبری ناتو- امریکا زیر نام ترویج دموکراسی و دفاع از حقوق زنان، چنان برزخی را برپا داشته است که زمینه های آسیب پذیری زنان و دختران در افغانستان بیشتر از هر وقت دیگر فراهم گردیده است. افزون براین دولتواره افغانستان به رهبری آقای حامد کرزی و کابینه بوقلمون اش چنان بی کفایت است که به حقوق شهروندی واقعی نمیگذارد و از حقوق زنان اصلاً اطلاعی هم ندارد. وزارت تشریفاتی امور زنان تا امروز هیچگونه دستاوردی بخاطر حقوق بنیادی زنان ندارد و همه وقت را صرف حرافی های بیمورد نموده وسائل تهدابی را مطرح نمیسازد.

امروزه زن افغان نمونه پایمردی، شجاعت، استقامت و بردباری است. بایقین کامل که این طلسم زمانه را آخر میشکنند و زمینه های بهروزی و بهزیستی را فراهم میسازند. از آنجاییکه من به آینده اعتماد دارم و عقیده دارم که روزی کاخ ظلم و ستم میشکند، میدانم که خواهران و مادران هموطنم به پله های بزرگ مؤفقییت نائل آمده و از یاوه سراییهای گذشته و کنونی رهایی مییابند.

به امید آنکه بتوان مقاومت زنان را علیه کاخ استبداد تقویت کرد و جنبش چپ افغانی را بمتابۀ یگانه‌الترناتیف ممکن در برابر معامله‌گران و کژاندیشان به کمک زنان میهن‌مان جان تازه‌یی بخشید، به همه زنان و دختران افغان صدمین سالروز هشتم مارچ روز همبستگی بین‌المللی زنان را تهنیت گفته روح زنان هموطن‌مان را که بخاطر انسان و انسانیت جانهای شیرین‌شانرا قربان کرده‌اند شاد می‌خواهم!

تصویرها خود گویا اند که ضرورتی به تبصره ندارند!